

JELENA ĆURUVIJA BUDITE ONO ŠTO ŽELITE

Jelena je diplomirala glumu na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, u klasi profesora Bora Draškovića. Karijeru je započela u vojvođanskim pozorištima, a onda se zaposlila u beogradskom Malom pozorištu „Duško Radović“, čiji je član i danas. Osim u pozorištu, Jelena igra i u serijama i filmovima. Jedno vreme je radila kao asistent glumice i profesorke glume Mirjane Karanović na Akademiji umetnosti u Beogradu. Svojim velikim dostignućem smatra svoju otvorenost da sve te životne izazove i zanimljivosti sa radošću prihvati i da kroz njih uči i usavršava sebe.

KAKO IZGLEDA TVOJ POSAO?

Moj posao je spoj tehnike glume, što učimo na Akademiji, kreativnosti i razmišljanja. Kada se pripremam za ulogu koju treba da tumačim, jako je bitno do detalja osmisлити taj lik, ali tako da on ima osobine neke žive osobe. Onda ja mnogo razmišljam – kakva je kad ustane ujutru, je li pričljiva ili ćutljiva, kako jede, šta voli da jede, šta pije, kakva je prema svojoj porodici i prijateljima, je li brižna ili sebična, otvorena ili zatvorena... I tako... Mnogo odgovora na mnogo pitanja. Kada sklopim tu slagalicu u svojoj glavi, onda pomoću glumačke tehnike, a to su moje telo i moj glas, i sa dodatkom mašte, napravim tu osobu na sceni, zajedno sa rediteljem i drugim glumcima. Kada radimo u pozorištu, imamo probe otprilike mesec i po dana. Onda sledi premijera. Posle je ta predstava na repertoaru

pozorišta. Rad na filmu ili seriji je nešto drugačiji. Tada, nažalost, retko kad imamo probe pre snimanja. Uglavnom, mi sami ili sa rediteljem izmaštamo kakva je osoba taj lik koji igramo i onda je na snimanju oživimo.

KAKO SI SE ODLUČILA ZA TAJ POSAO?

Volela sam da idem u pozorište i da gledam filmove. U srednjoj školi, kad sam počela da razmišljam o fakultetu koji želim da upišem, pomislila sam kako bih mogla da se bavim glumom. Nisu me privlačile slava ili popularnost. Privlačila me je igra tih glumaca na sceni i mogućnost da kroz lik koji tumačim mogu nakratko da budem šta god hoću, što je u običnom životu nemoguće. To je ono što me i danas čini srećnom kad idem na posao. Radost igranja!

ŠTA BI PORUČILA DEVOJČICAMA KOJE TEK TREBA DA IZABERU SVOJ PUT?

Najbitnije je da znate da to ne mora da bude vaše konačno rešenje. Mnogi uspešni ljudi su završili jedan fakultet, a onda su se u životu bavili nečim drugim. Dajte sebi vremena, ne previše doduše, da dobro oslušnete sebe. Bitno je da profesija bude nešto što vas čini srećnim. Nešto u čemu uživate. U svom poslu možete biti uspešni jedino ako ga volite i ako je on za vas radost. Takođe je bitno da znate da možete biti bilo šta što želite. Nema ograničenja, nema muških ili ženskih profesija. Svako ima talenat za nešto. Upoznajte sebe dobro, saznajte šta je vaš dar i sledite ga! Srećno!